

ΕΦΗΜΕΡΙΣ—ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

"Εβδομος ο χρόνος είναι
κι' εδρα πάνω αι' Αθήναι.

Ο Ρω μ η ό ς τήν εβδομάδα — μόνο μία φορά θα βγαίνε
κι' όταν έχω ξεπνέδα — κι' όποτε μου καταβαίνε.
Συδρομητάς θα δέχωμαι, — διότι τους άνχομαι,
μοναχά 'στας Έπαρχίας, — και 'σ'ότ' Έξωτερικών,
έπειδή καιρούς πτωχίας — τρέχει τό'Ελληνικών.
Συδρομη γιά κάθε χρόνο — φράγκα δόδεκα και μόνο,

Μηνός Μαΐου δεκαεννιά
κι' ό ήλιος ψήνει κάθε ντουινιά.

- "Έτος χίλια δικάσ'όσα κι' έννενηντα...τί καλά!
περισσέματα και πλούτη μ'ας έπήραν τ'α μαλά.

γιά τ'άνα δ'όσα μέρη — δεκαέντε και 'τό χέρι.
'Αλλ' έδ'ό συδρομηται — δέν έά γίνονται ποτέ.
κι' όσα φύλλα κι' άν κρατ'ε — δέν παρ'ε συδρομητής.
Κι' ότ'ε θ'άλο νταράβρι — μέ κανένα κανονιέρη.
Γράμματα και συδρομη — αποστέλλονται σ' έμέ.
Μά'σ'όταν φόρην τήν άντάρα— κι'ό Ρω μ η ό ς μας μία δεκάρα.

Πούντος τρακόσα ένα
και δια σιχαμένα.

Συδρομητάς θα δέχομαι
γιατί λεπτά δέν έχομε.

Γνωρίζοντες π'ί "Ελληνες π'ως είναι ρεμπασκέρηδες
κι' όλίγον άφιλότιμοι και πρώτοι κανονιέρηδες,
μέ άλλους λόγους εύκολα δέν ριζήνουν τους παράδες
'στούς τροβαδούρους τους πτωχούς και τους καλαμαράδες,
ή δέ φιλομουσία των δέν είναι καρά χίμαρα,
δέν 'κάναμε εΐς τόν «Ρωμ'ό» συδρομητάς ώς σήμερα.

Μά τάρα εισερχόμενοι 'σ'όν έβδομόν μας χρόνον
και βλέποντες π'ως ή "Ελλάς πηγαίνει 'σ'τα κολλίερα,
κι' έκ τών πολλών άναγνωστών όλίγοι μένουν μόνον
πού σκάβουν κάποτε γερά κανόνια σάν προτήτερα,
ή δέν 'μπορούν τ'ας ξείς των τ'ας πρώτας ν'αποβάλλουν
και θέλουν σ'άνει και καλά τήν πίστι μας να βγάλουν.

Καλώς έπισκοπήσαντες τήν θείαν τής πατρίδος,
έκείνη τήν ελάττωσιν του φόρου τής σταφίδος,
τόν μέγαν σιδηρόδρομον του Πειραιώς-Λαρισσης,
της Στυμφαλίας τό νερό και άλλα ευτυχήματα,
όπου ό νοός σου σταματ'ε και είναι ν' άπορήσης,
και βράστα κι' ανακάτευτα και φυτότα και βλαστήματα.

Τ'ας βελτιώσεις βλέποντας του μακαριου τόπου,
όπου σπ'κόνονται μ' αβταΐς ή τ'όχες του άνθρώπου,
και π'ως μεταρρυθμίζεται καθ' έλα ή "Ελλάς
και δι τ'α χρωσ'όγραφα μακράν δέν έχουν μείσιν,
και θέλοντες να φέρομεν κι' έμεις μεταβολάς
και εΐς τό φύλλον του «Ρωμ'ου» κοινά τ'ινα βελτιώσιν.

Μέ σκέψην έρευνήσαντες τά οικονομικά μας,
πού ήλθαν σούλαφ και βερεσέ ώς πού να 'π'η λουκάνικο,
ιδόντες δέ τάσπ'όρογχα και τό έσθ'όρακά μας
π'ως είναι άπό πρότογχα πανί 'Αμερικάνικο,
άκουσαντες και τήν σοφήν του Περικλέτου γνώμη
και του κυριου Φασουλή με τήν βαθείαν κόμην.

Καθίσαντες άγέρωχοι σ' έ'ός βοδιού τά κέρατα
κρηύτομεν με σάπλιγγα 'σ'ής γής τά τετραπέτατα
π'ως 'σ'ό ξ'ής συδρομητάς άπό παντού δεχόμεθα
και όλους θα τους θέλωμεν και θα τους άναχόμεθα
και άν κανένας άπ' α'τούς άμέσως δέν πληρώη
θα στέλλωμεν τόν Φασουλήν με τόν έμβαλαρώνη.

